உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௫.] ஈசுவரஞு பங்குனிமீ [பகுதி-௫.

Vol. 35 March—April 1938. No. 5

கம்பராமாயணசாரம்.

[௧௦௬-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

இலங்கை கேள்விப்படலம்.

இலங்கையின் நிலைமையை (இராமன் கேட்க விபீடணன்) இயம்பியது. நிலைமை, அகழரண் மதிலரண் படையரண் முதலிய காவல்களின் நிலைமை.

'இலங்கை - ஆகுபெயர். இலங்கையளவறிபடலம் என்று சில பிரதியிலும், ஒன்னார் வலியறிபடலம் என்று சிலபிரதியிலும் இந்தப் படலத்துக்குப் பெயர் காணப்படுகின்றன.' வை. மு. கோ.

இராமன் சீதைபிரிந்ததைநினைந்து வருந்தல்.

[விபீடணன் வந்த அன்று சாயங்காலம் இராமன் சந்தியா வந்தனஞ்செய்தபின், சீதைபிரிந்ததைநினைந்து வருந்துவானானன். அந்த வருத்தம் அதிகமாம்படி செந்தீவண்ணமான அந்திவானம் தோன்றியது. அதன்பின், கருங்கடல் கிளர்ந்து எங்கும் பரம்பியது போல இருள், உலகமுழுவதையும் கவர்ந்தது. விண்மீன்கள்மிகுந்து விளங்கிய விசும்பு, பூக்கள் நிறையப் பூத்த பொய்கைபோன்றது. மல்லிகை எங்கும் மலர்ந்த இருண்ட வனம், அந்த நட்சத்திர வானத்தை ஒத்தது. சந்திரன் 'சீதை என்னை வென்றாள். அதற்கு மாறாக, அவள் காதலனை யான் வெல்வே'னென்று *உட்கறுப்புடையனாய் †வாளை வீசிக்கொண்டுவந்தாற்போலத் தோன்றினான்.

* உட்கறுப்பு - மனத்திலுள்ள கோபம்; சந்திரனிடத்துள்ள களங்கம்.

† வாள் - (நிலவாகிய) ஒளி; வாளாயுதம்.

*

சந்திரன் உதயமாகவே சமுத்திரம் பொங்கியெழுந்து (இராமன் இருந்த) கரைநோக்கிச் சென்று ஆரவாரித்தல், தன்னை நிறத்தினுல் வென்ற இராமன், அந்த வென்றியோடு நின்றிடாமல், வானரசேனையைக்கொண்டு அணை கட்டி அடைக்கவும்வந்தானென்று கோபித்தெழுந்து அவனை எதிர்ந்து உரத்தகுரலோடு போருக்கழைத்தல்போன்றது. தென்றலாகிய புலி, பொதியமலையினின்று புறப்பட்டு, இரவில் மலர்ந்த மல்லிகைமலர்கள், பற்களாகவும் அந்த மலர்களின் செந்தேன் சிவந்த கண்களாகவும் அத்தேனை நாடி ஒன்றன்பின்னென்றாய்த் தொடர்ந்துவரும் வண்டுவரிசைகள் உடம்பின்மேலுள்ள கருங்கோடுகளாகவும் உடம்பு உராய்தலால் ஒலிக்கும் இலைகளின் சலசலப்பு உறுமுதலாகவும் கொண்டு, விரகிகளாகிய இரையைத் தேடி உலாவாநின்றது.

அந்தியும் இருளும் நிலவும் தென்றலும் துணையாக, மன்மதன் சீதைபிரிந்த துன்பத்தை மிகுவிக்க, வருந்திக்கொண்டிருந்த இராமனைச் சுக்கிரீவன் அணுகி, 'நீ இவ்வாறு துன்புறுதலொழிந்து மேல்நடத்தவேண்டிய காரியங்களை விபீடணனுடன் கலந்துபேசி யோசிப்பாயாக' என்றான். உடனே இராமன் தெளிந்து விபீடணனை அழைப்பித்து 'இலங்கையின் மதில்முதலிய காவலமைப்புக்களையும் அரக்கர்வலிமையையும் சேனையளவையும் தெரிவிப்பாய்' என, அவன் சொல்லுகின்றான்:

இலங்கையின் அரண்களும் படைகளும்.

இலங்கையின் அகலம் எழுநூறு யோசனை. பூமியும் அதனைச் சூழ்ந்த சக்கரவாளகிரியும்போல இலங்கையும் அதன் மதிலும் இருக்கின்றன*. அம்மதில், சக்கரவாளகிரிபோல ஒன்றன்று; அகமதில் இடைமதில் புறமதிலென மூன்றும். அம்மதில்களின் வேலைப்

---

* நேமிமால் வரைமதி லாக நீள்புறப்
பாமமா கடல்கிடங் காகப் பன்மணி
வாமமா ளிகைமலை யாக மன்னற்குப்
பூமியும் அயோத்திமா நகரம் போன்றதே. (அரசியற்படலம். எ)

நேமி - சக்கரவாளம். பாமம் - பரப்பு. கடல் - (இங்கே) பெரும்புறக்கடல், கிடங்கு - அகழி. வாமம் - அழகு.

பாடும் அவைகளில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் (நூற்றுவரைக் கொல்லி முதலிய) இயந்திரங்களின் மேம்பாடும் கண்டறியக்கூடியனவேயன்றி *விண்டறியக்கூடியனவல்ல.

இலங்கைக்கு, அதனைச் சூழ்ந்துள்ள கடலே அகழியாயிருக்கின்றது. அந் நகரின் நான்குவாயில்களினுமுள்ள காவல்வீரர், பலகோடியர். அவர்கள், சிவனையொத்த சேவகர்கள்; எல்லாருயிரையும் உண்ணும் எமனும் எதிர்வானானால் அவனுயிரையும் உண்டுவிடுவார்கள்; எட்டுத் திக்குகளினுமுள்ள யானைகளைக் காலைப்பிடித்துத் தலைக்குமேலாகத் தூக்கித் தரையில் எற்றக்கூடிய வலிமைபடைத்தவர்கள். நான்குதிசைகளன்றி, மேலே விண்ணினின்றும் கீழே பாதாளத்தினின்றும் பகைவர் வருவாராயின், அவரை எதிர்த்தொழித்தற்குச் சித்தமாய்க் காத்துநிற்கும் காவலாளர்தொகை யாவராலும் கணித்தற்கரியது. எல்லாக் காவல் வீரரும், 'இது விடமன்று, கண்' ணென்னும்படி கோபத்தோடு கூடிய கண்ணுடையவர்†; காவல்செய்வார் கண்மூடாது விழித்தபடியே காத்தல் கடனென்னுங் கருத்தினராய், இமைப்பொழுதும் ‡இமைகொட்டாராய்த் தங்கள் தங்கள் காவலைக் கண்ணுங் கருத்துமாய்ச் செய்துவருகின்றார்கள். இராவணன்படை மொத்தம், ஆயிரம்வெள்ளம். அப் படையைச் சேர்ந்த தேர்களும் யானை குதிரை ஒட்டகங்களும் எண்ணிறந்தவை.

படைத்தலைவர்.

'மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் ஒருநாளுணவுக்கும் பற்றாரென்னும்படியுள்ள அப்பெரும்படைகளின் தலைவர்கள் அகம்பன் நிகும்பன் கும்பன் மகோதரன் முதலியோர். அவர்கள், சிங்கப் பல்லும் நகமுமில்லாத நரசிங்கம்போன்றாரும், "எண்ணிறந்த பிணங்களுக்கு இடுகாடு பலவேண்டா, எமதுவாயொன்றேபோது" மென்று மனிதர் பலரைக் கொன்று வாயிலிடுவோரும் இதுபோன்ற வேறு அபூர்வமான செயல்களைச் செய்வோருமாவர்.'

---

* விண்டு - சொல்லி.

† விடம் அல, விழியெனும் வெகுளிக் கண்ணினர்; வெகுளி - கோபம். (இப்படலம் 25-ம் பாட்டு).

‡ கடன்அல இமைத்தலும் என்னும் காவலர். கடன் - கடமை.

இராவணன் தம்பியும் மக்களும்.

'இராவணன்தம்பி கும்பகருணன், மலை மதங்கொண்டு திரிந்தாற்போலச் சஞ்சரிக்கின்ற கரிய பெரிய காத்திரமுடையவன். இராவணனுடைய தலைமகன், தன்னை (இந்திரனை) வென்று சிறைப்படுத்தியபோது கட்டிய கட்டுக்களாலாகிய தழும்புகள் இன்னும் மாறாது கால்களிலும் கைகளிலும் காணப்படுகின்ற இந்திரனைச் செயித்ததனால், 'இந்திரசித்து' எனப் பேர்பெற்ற பெருவீரன். அவன் தம்பி, அவனை ஒப்ப இந்திரனை வெல்ல வல்லவனாயினும், அவ்வாறுசெய்ய வேறோரிந்திரனில்லாதகுறையால்,* 'இந்திர சித்து' என்ற பெயர் பெறாது 'அதிகாயன்' என்ற பெயர்பெற்றவன். தனித்தனி திரிமூர்த்திகளை ஒருசேர வெல்லவல்லரான தேவாந்தகன் நராந்தகனென்பாரும் இராவணகுமாரர்கள்.'

இராவணனது வலிமை.

'இத்தகைய துணைப்பலமுடைய இராவணனது சொந்த வலிமை அபாரமானது. அவன், பெருந்தவஞ்செய்து தன் †பிரபிதாமகனான பிரமனிடத்தும் சிவனிடத்தும் பெற்ற பிரபல வரபலமுடையவன்; வெள்ளிமலையை வேரோடு பிடுங்கி விண்ணளாவ மேலேயெடுத்தவன்; எட்டுத் திசையானைகளும் விசையோடுபாய்ந்து பறிக்கமாட்டாது முறித்த கொம்புவரிசை, வெற்றிச்சின்னமாய் §மதாணிபோல விளங்கும் வலிய மார்புடையவன்; திக்குவிசயஞ் செய்து இயமன் வருணன் குபேரன் முதலிய திக்குப்பாலகரைச் செயித்தவன்.'

அனுமான் வீரச்செயல்கள்.

'அப்படிப்பட்ட இராவணனுடைய ஆளுகைக்குட்பட்ட இலங்கைமாநகரினுள்ளே, யாவராலுங் கடக்கலாகாத காவல்களையெல்லாங் கடந்து புகுந்து அனுமான் செய்துமுடித்த தீரச்செயல்கள் செப்புந்தரத்தனவல்ல. அவனொருவனால் வல்லார் பல்லாரால் அழிக்கக்கூடாத அசோகவனம் அழிந்தது; தேவரையும்

---

* பின்னொ ரிந்திரன் இலாமையிற் பேர்அதி காயன். (இப்படலம் ௫0.)

† பிரபிதாமகன் - அப்பனைப் பெற்ற பாட்டனுக்குத் தகப்பன்.

§ மதாணி - பெரும்பதக்கம்.

அசுரரையும் செயித்த கிங்கரர் எண்பதினுயிரர் இறந்தனர்; திரளான சேனையொடு சென்றெதிர்ந்த சம்புமாலி சாய்ந்தழிந்தான்; பஞ்சசேனுதிபதிகள் பட்டொழிந்தார்கள்; இராவணன்மகனுன அட்சகுமாரன் அரைத்து மசித்துச் செங்குழம்பாக்கப்பட்டுச் செத்தான்.']

27 ஈடு பட்டவ ரெண்ணிலர் தோரணத் தெழுவாற்
பாடு பட்டவர் படுகடன் மணலினும் பலரால்
சூடு பட்டது[1] கொடிநக[2] ரடுபுலி துரந்த
ஆடு பட்டது[3] பட்டன[4] ரனுமனு லரக்கர்.

கொண்டுகூட்டு: 'அனுமானுல், தோரணத்து எழுவால் ஈடுபட்டவர் எண்ணிலர்; பாடுபட்டவர் படுகடல் மணலினும் பலர்; கொடிநகர் சூடு பட்டது; அரக்கர் அடுபுலி துரந்த ஆடு (கள்) பட்டது பட்டனர்.'

பொருள்: 'அனுமானுல் (அசோகவனத்தின் முகப்பிலிருந்து பிடுங்கப்பட்ட) தோரணகம்பத்தால் (அடிக்கப்பட்டு) வலியழிந்தவர் எண்ணிலாதவர்: துன்பமடைந்தவர் கடல்மணலினும் தொகைமிகுந்தவர்: இலங்கை எரியுண்டது: அரக்கர், புலியினுல் துரத்தப்பட்ட ஆடுகள் பட்டபாடு பட்டார்கள்.'

ஈடுபடுதல் - வலியழிதல் (தமிழகராதி). தோரணம் - தோரணவாயில் - அலங்கார வளைவுள்ள வெளிவாசல். எழு - தூண். பாடு - வருத்தம். படுகடல் - முழங்குங் கடல். (படுகண்முரசம். பதிற்றுப். 49. 14. தமிழகராதி.) ஆல் - அசை. சூடு - சுடுதல். அடுபுலி - கொல்லும் புலி. துரந்த - துரத்திய - வெருட்டியோட்டிய. ஆடு, பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்; ஆடுகளெனப் பன்மைப்பொருள் தந்துநின்றது.

பாடபேதம்: [1] பட்டவர். [2] தொன்னகர். [3] பட்டதே. [4] பட்டதன்று.

அனுமான் கொளுத்திய தீ, இராவணனைப் படுத்திய பாடு.

['இராவணன், இனி யிங்கே யிருக்கவியலாதென் றெழுந்து, மாற்றுடையெடாது வனைந்த உடையோடு புறப்பட்டு, நாற்புறமும் நணுகவொட்டாது நெருப்பெரிந்ததனுல் விமானமேறி மேல் நோக்கிச்சென்று விண்ணிலேயே எழுநா ளிருந்தானென்றுல், இலங்கை எரியுண்ட கடுமையை இயம்புவ தெங்ஙனம்!' என்று கூறினுன் (விபீடணன்.)

இராமன் அனுமானுக்குப் பிரமபதம் அளித்தல்.

இவ்வாறு, தான் தெரிந்துகொள்ளவிரும்பி வினவிய இலங்கை நிலைமையோடு தான் வினவாத இலங்கை நிலகுலைவு அனுமானால் நேர்ந்ததையும் விபீடணன் கூறக் கேட்ட இராமன், 'வீங்கினார்கள்தோள் வீரரை யார் வியவாதார்!'* என்றவாறு அனுமானது அரிய பராக்கிரமத்தை ஆழ்ந்து நினைந்து அதிசய பரவசனாகி, சீதை பிரிவால் மெலிந்திருந்த தோள்கள் மகிழ்ச்சி மேலீட்டால் விம்மிப் புடைக்க, அனுமானைப் புகழ்வானானான்.]

28 கூட்டி னார்படை பாகத்தின் மேற்படக் கொன்றாய்
ஊட்டி னாயெரி யூர்முற்று மினியங்கொன் றுண்டோ
கேட்ட வாற்றினாற் கிளிமொழிச் சீதையைக் கிடைத்தும்
மீட்டி லாததென் விற்றொழில் காட்டக்கோல்[1] வீர.

கொண்டுகூட்டு: 'வீர, கூட்டினார்படை பாகத்தின் மேற்படக் கொன்றாய்! ஊர்முற்றும் எரியூட்டினாய்! இனி அங்கு ஒன்று உண்டோ? கேட்ட ஆற்றினால், கிளிமொழிச் சீதையைக் கிடைத்தும் (அவளை நீ) மீட்டிலாதது என் வில்(லின்) தொழில் காட்டக்கொல்?'

பொருள்: '("குயவனுக்குப் பலநாள்வேலை, தடிகாரனுக்கு ஒருநாள் வேலை" என்றவாறு, பலநாளாகப் பாடுபட்டுப் படைகளைத்) திரட்டினோர் (ஆகிய பகைவரது) படை(த்திரள்) பாதிக்கதிகமாக (ஒருநாளிலே) பட்டொழியச்செய்திட்டாய்! இலங்கை முழுவதையும் எரிக்கு இரையாக்கினாய். இதன்மேல் (நாங்கள்) அங்கே (போய்ச் செய்யவேண்டியதாக யாதாயினு மொருகாரியமிருக்கின்றதோ! (கழுகாசனான சம்பாதி விண்ணிற் பறந்து நோக்கிச் சீதை இலங்கையிலிருக்கின்றாளென்றுசொல்லியதைக்) கேட்டதுணையாலே (எனவே, கூட்டிக்கொண்டுபோய்க் காட்டுவாருதவியில்லாமல், அரிதுமுயன்று) சீதையை(க் காண)ப் பெற்றும் (நீ அவளை மீட்டுதலை யெதிர்த்துத் தடுக்கவல்லா ரில்லாதிருந்தும்) மீட்டுக்கொணராதது, என் விற்றொழிலைக் காட்டுதற்கு(ச் சந்தர்ப்பமளிக்கும்பொருட்டு)ப்போலும்.'

---

* வாலிவதைப்படலம். கூஎ.

கூட்டல் - தொகுத்தல் - திரட்டல். 'கூட்டினர்' என்பது, அதை அடுத்துக்கூறப்பட்ட 'படை' என்பதனல், படைதிரட்டினரென்று பொருள் கொள்ளநின்றது காண்க. யார் படைகளைக் கூட்டினர்களோ, அவர்களுடைய படைகளென்பது, 'கூட்டினர்படை' எனச் சுருக்கக்கூறப்பட்டது. எவன் தன் காட்டைச் சூழ வேலிவைத்து அடைத்தானே, அவன் காடும், எவன் தன் மாட்டைப் புல்லுள்ள இடங்களுக்குக் கொண்டுபோய் மேய்த்தானே, அவன் மாடும், அப்படிச் செய்யப்படாத காடுகளையும் மாடுகளையுங் காட்டிலும் செழிப்பாயிருக்குமென்ற விரிந்தபொருளடங்கிய 'அடைத்தவன்காட்டைப் பார்;' 'மேய்த்தவன்மாட்டைப்பார்,' என உழவர்குழுவில் வழங்கும் பழமொழியில் வரும் 'அடைத்தவன்காடு' 'மேய்த்தவன்மாடு' என்பவைபோல, 'கூட்டினர்படை' யென்பது வந்தது காண்க. 'கூட்டினர்படை' என்பதற்குப் 'பெருந்திரளாகவுள்ளபடை' என்பது முந்திய உரை. பாகம் - பாதி. 'கிட்டி னர்பொரக் கிடைக்கின் அன்னவர் - பட்ட நல்வரம் பாகம் எய்துவான்.' (நட்புக்கோட்பலம். 40). 'கேட்டஆற்றினல்' என்பதில், 'ஆறு' என்பது, (எடுத்த காரியத்தை முடித்தற்குத் துணையாயுள்ள) உபாயம் அல்லது வழியென்றபொருள் தந்துநின்றது. 'கேட்டவாற்றினல்' என்பதற்கு '(இப்போது) கேட்ட வகையால்' என்பது முந்திய உரை. கிடைத்தல்-அடைதல், பெறுதல்.

பாடபேதம்: [1] காட்டவோ.

29 நின்சேய் தோள்வலி நிரம்பிய[1] விலங்கையை நேர்ந்தோம்[2]
பின்சேய் தோஞ்சில வவை[3]யினிப் பீடேன்று[4] பெறுமோ[5]
போன்சேய் தோளினுய் போர்ப்பெரும் படையோடும்[6] புக்கோம்
என்சேய் தோ[7]மேன்று பெரும்புக ழெய்துவா னிருந்தோம்.

கொண்டுகூட்டு: 'பொன்செய்தோளினய்! போர் (செய்யும்) பெரும் படையொடு (இங்கே) புக்கோம் (ஆகிய நாங்கள்), நின் (போர்) செய்தோள் வலி நிரம்பிய இலங்கையை நேர்ந்தோம்; பின் சில (வீரச்செயல்களைச்) செய்தோம்; அவை, இனி, பீடென்று பெறுமோ? என் (ன சிறந்தசெயல்) செய்தோமென்று பெரும்புகழ் எய்துவான் இருந்தோம்!'

பொருள்: 'பெரிய படையோடு (இந்தக் கடற்கரையை) அடைந்திருக்கின்ற நாங்கள் (இனிக் கடத்தற்கரிய கடலைக் கடந்தோமென்று வைத்துக்கொள்வோம்: கடந்து,) உன் தோள் வலி (யின் புகழ்) நிரம்பிய இலங்கையை எதிர்ந்தோம் (என்றும்

வைத்துக்கொள்வோம்; எதிர்ந்த) பின்பு சில (வீரச் செயல்களைச்) செய்தோம் (என்றும் வைத்துக்கொள்வோம்: ஆயினும்) அந்த வீரச்செயல்கள், (நீ தனியனாய்ச் செய்த பேராண்மைத் தொழில்கள் செய்யப்படுமுன் செய்யப்பட்டிருந்தால், பெருமையுடையனவாயிருக்கும்; உன் அரியசெயல்கள் நிகழ்ந்திருக்கிற) இப்பொழுது பெருமையுடையனவென்று சொல்லப்பெறுதனவாம். (நாங்கள் இனிச் செய்யக்கூடிய செயல்களைச் செய்துமுடித்தபின்பு, அச் செயல்கள் நின்செயல்களை நோக்க அற்பமேயா மாதலால், நாங்கள்) என்ன (சிறந்த செயல்) செய்தோமென்று பெரும்புகழுடையக்கருதியிருக்கின்றோம்! (நீ தன்னந்தனியனாய்ச் செய்து முடித்த அரிய பெரிய செயல்களெங்கே! நாங்கள் பென்னம்பெரிய கூட்டமாய்ச் செய்யவிருக்கிற எளிய சிறிய செயல்களெங்கே!)'

செய் தோள் - (வீரச்செயல் அல்லது போர்) செய்கின்ற தோள்; செய்ய தோள் என்பதன் விகாரமெனினுமாம். நேர்தல் - எதிர்த்தல். இனி - இப்போது. பீடு - பெருமை. பொன் - மேருமலை. 'ஆணிப்பொன் வில்லி' (மீனாட். பிள். 63. தமிழகராதி.) செய், உவமவுருபு. பொன்செய்தோள் - மேருமலைபோன்ற தோள்.

பாடபேதம்: [1] நிரப்பியது, நிரம்பியது. [2] நேர்ந்து. [3] எனில். [4] பீடின்று, பீடொன்று. [5] பெறுமே. [6] படைகொடு. [7] செய்வோமென்றும்.

['நான் செய்த நல்வினையெல்லாந் திரண்டு ஓர் உருக்கொண்டு தோன்றினோனே! நீ செய்த பேருதவிக்கு மாறுதவி யில்லை. ஆயினும், உனக்குப் பிரமபதவியை உதவினேன். இந்தப் பிரமகற்பம் முடிந்தபின், நீயே பிரமனாவாய்' என்றான். எனவே, அநுமான், நன்றியுணர்வுடையனாய், அதனைச் சொல்லுதலால் தெரிவியாது தொழுதலால் தெரிவிப்பானாய்ச் சாட்டாங்கமாக வணங்கியெழுந்து, தன் வீரச்செயல்கள் விதந்துகூறப்பட்டதற்கு நாணி, மௌனமாய்நின்றான். எல்லாரும் அவன் வீரப் பிரதாபத்தைக் கேட்ட அளவிலே, வீடுபெற்றார்போல மிகுந்த களிப்படைந்தார்கள்.]

இலங்கைகேள்விப்படலம் முற்றிற்று.

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

ஹாஸமஹாகவி இயற்றிய

பிரதிஜ்ஞா யௌகந்தராயணம்.

[க௨அ-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

இரண்டாவது அங்கம்.

கஞ்சுகி:—(அரங்கிற் புகுந்து) 'காசியரசனாசிரியரான "ஜைவந்தி" இன்று தூதுவந்திருக்கிறார்; சாமான்யமான தூதர்களை உபசரிப்பதைக்காட்டிலும், அவருக்கு மிகுதியாக வழிபாடுகள்செய்து, அவர் சௌக்கியமாய்த் தங்கியிருக்கும்படி திட்டஞ்செய்வாயாக; அதிதிகளுக்குரிய மரியாதைகள் தமக்குச் செய்யப்படுகின்றன என்று அவர் தெரிந்துகொள்ளும்படி நடந்துகொள்வாயாக' என்று பிரதிஹாரனிடம் சென்று உரைக்கும்படி மஹாசேநர் கட்டளையிடுகிறார்.

ஓ! இவ்வாறே நற்குலத்திற் பிறந்தோர்களான அரசர்களிடமிருந்து கன்னிகையைக்குறித்துத் தூதர்கள் நாள்தோறும் வருகிறார்கள். மகாஸேநரோ ஒருவரையும் மறுப்பதுமில்லை, அநுமதிப்பதுமில்லை; இது என்ன? தெய்வச்செயலின்படியே பெண்ணின் மணம் நடக்கும். ஏனெனில்,

> வ்ருத்தம் ந தாவத் ஸகலோ வேதி தஸ்ய
> உபதா வயஸ்த்வவஹிதோ தாவி தஸ்ய ।
> ததா நரேந்த்ரேஷு குணாநு நரேந்த்ரா
> ந வேத்தி ஜாநந்நபி தத்வதீக்ஷ: ॥

பெண்குறித்துவந்த தூதனும் அவரிடம் வெளிப்படையாய் அணுகுகிறதில்லை. அரசனும், ஏனையரசர்குணங்களை அறிந்திருந்தும், தூதர்களிடமிருந்தே அவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளவிரும்பித் தானாக அவைகளை வெளியிடுவதில்லை.

அடே! அந்தப்புரத்தில் உள்ளவர்களால் இந்த இடம் நிரப்பப்பெற்றிருக்கிறது. அடே! இதோ மஹாஸேநர்!

𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌨𑍀𑌲𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑍈𑌃

𑌪𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌗𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑍀𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂𑌸𑌃।

𑌸𑍍𑌫𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌤𑌾𑌲𑌵𑌨𑍇 𑌨𑌗𑍇 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌤𑍍

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑌃॥

இளம்புற்கள்போல் ஒளிர்கிற நீலமணிகளால் இழைக்கப் பெற்றவையும் சிறந்தவையுமான பொன்வளைகளால் அலங்கரிக்கப் பட்ட தோள்களுடன் சரவணத்திலிருந்து முருகக்கடவுள் தோன் றியதுபோல், நெருங்கிய பொற்பனைக் காட்டிலிருந்து, அவர் இங்கே எழுந்தருளுகிறார். (வெளிச்செலல்)

விஷ்கம்பம்.

அரசன்:—(பரிவாரங்களுடன் அரங்கிற் புகுந்து)

𑌏𑌤𑍇 𑌹𑌯𑌵𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌰𑍇𑌣𑍁𑌂 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾

𑌮𑍌𑌲𑌾𑌵𑌟𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿।

𑌨 𑌚 𑌏𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌜𑌃

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃॥

என்னுடைய புரவிகளின் குளம்புகளாற் கிளப்பப்பட்ட தூளி களை அரசர்கள் யாவரும் பணியாளரைப்போல் தங்களுடைய முடி களில் தாங்குகிறார்கள்; அதனால் நான் மகிழ்ச்சியடையவில்லை; (ஏனெனில்) நற்குணங்கள்வாய்ந்தவனும், யானை நூலறிவால் செருக் குடையவனுமான வத்ஸராஜன் என்னை வணங்கவில்லையே! பாதராயண!

கஞ்சுகி:—(அரங்கிற்புகுந்து) மஹாஸேநர் மேன்மையுடன் விளங்கவேண்டும்.

அரசன்:—தூதுவந்த "ஜைவந்தி" நல்ல இடத்தில் அமர்த்தப் பெற்றாரா?

கஞ்சுகி:—ஆம். தகுந்தபடி உபசரிக்கவும்பெற்றார்.

அரசன்:—அரசர்க்கு மரியாதைகளைச்செய்யவிருப்பமுள்ளவ னான உன்னால் சரியான காரியமே செய்யப்பட்டது; நம்மிடம் வந்தவர்களுக்கு மரியாதைசெய்தல் உசிதமே; கன்னியைப்பற்றிக் கேட்டால் எவனும் பிறருடைய அபிப்பிராயப்படியே நிற்கிறான்.

பாதராயண! ஏதோ தெரிவித்துக்கொள்ளவிருப்பமுள்ளவன் போலத் தோன்றுகிறாயே?

கஞ்சுகி:—ஒன்றுமில்லை; கன்னிகையின்விவாகத்தைப்பற்றி யோசிக்கிறேன்.

அரசன்:—மறைக்கவேண்டாம். இந்தநிலைமை எல்லாருக்கும் நிகழக்கூடியதே.

கஞ்சுகி;—மஹாஸேநரே! இவ்வாறு அரசகுலத்தினர் தூதர்களை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தாங்கள் ஒருவரையும் மறுப்பதுமில்லை, அநுக்கிரகிப்பதுமில்லை. இது என்? இதுதான் நான் சொல்லவிரும்பியது.

அரசன்:—பாதராயண! இதுதான்; மணமகனிடம் நிரம்பக் குணங்களை (நான்) விரும்புவதாலும், வாஸவதத்தையிடம் (எனக்குள்ள) அன்பின்மிகுதியாலும் ஒருவிதமான நிச்சயத்தையும் செய்வதற்கு முடியவில்லை.

குலம் தாவச்ச்லாக்யம் ப்ரதமமபிகாங்க்ஷே ஹி மநஸா
ததஸ் ஸாநுக்ரோசம் ம்ருதுரபி குணோ ஹ்யேஷ பலவாந்।
ததோ ரூபம் காந்திம் ந கலு குணத: ஸ்த்ரீஜநபயாத்
ததோ வீர்யோதக்ரம் ந ஹி ந பரிரக்ஷ்யா யுவதய: ॥

முதலில் நல்லகுலத்தையே விரும்புகிறேன்; பிறகு பலத்தை விரும்புகிறேன்; குணம் சற்றுக் குறைவாயிருப்பினும் வலிமையிருக்குமானால் மேலானதே; மடந்தையர்களிடம் அச்சத்தினால் அழகையும் நல்ல தோற்றத்தையும் குணத்தைக்காட்டிலும் மேலாக நினைக்கிறேன்; பிறகு வீரியத்தை எதிர்பார்க்கிறேன்; பெண்டிர்விருப்பப்படி நடத்தலும் வேண்டியதே.

கஞ்சுகி:—(தனக்குள்) மஹாஸேநரிடத்தன்றி வேறு யாரிடத்திலும் இத்தகைய நற்குணங்கள் ஒருங்குசேர்ந்திருப்பதைக் காண்பதரிது.

அரசன்:—ஆதலால் யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

கந்யாயா வரஸம்பத்தி: பிது: ப்ராய: ப்ரயத்நத: ।
பாக்யேஷு ஶேஷமாயத்தம் த்ருஷ்டபூர்வம் ந வாந்யதா ॥

கன்னிகைக்கு நல்ல மணாளன் கிடைப்பது பெரும்பாலும் தகப்பனுடைய முயற்சியாலேயே; மற்றவை அவரவர்களின் பாக்கியத்தால் அமைவன. இதற்கு மாறாக இருப்பதை நாம் இதுவரை கண்டதில்லை.

பெண்ணைக் கொடுக்கும்வேளையில் தாய்மார்களுக்கு வருத்தம் உண்டாகும். ஆகையால் தேவியை அழைத்துவருவீராக.

கஞ்சுகி:—மகாஸேநரின் உத்திரவுப்படி. (வெளிச்செல்லல்)

அரசன்:—(தனக்குள்) காசியரசன் தூதனையனுப்பியதிலிருந்து, வத்ஸராஜனைப் பிணித்துவரச்சென்றவனான ஸாலங்காயனனிடம் என்மனம் சென்றுவிட்டது. அந்தப் பிராமணன் இதுவரை ஏன் செய்தியனுப்பவில்லை?

தேவி:—(பரிவாரத்துடன் அரங்கிற்புகுந்து) மகாஸேநர் மேன்மையுடன் இருக்கவேண்டும்.

அரசன்:—உட்காருவாயாக.

தேவி:—உத்திரவுப்படி. (உட்காருதல்)

அரசன்:—வாஸவதத்தை எங்கே?

தேவி:—உத்தரையென்ற "வைதாலி" (பாட்டுக்காரி)யிடம் நாரதரால் இயற்றப்பட்ட முறைப்படி வீணை கற்றுக்கொள்ளச் சென்றாள்.

அரசன்:—காந்தர்வத்தில் (சங்கீதத்தில்) அவளுக்கு ஏன் விருப்பம் உண்டாயிற்று.

தேவி:—ஏதோ ஒருவாறாகக் காஞ்சனமாலையை வீணை வாசிக்கத்தகுந்தவளாகச்செய்வதைப் பார்த்துத் தானும் கற்க விருப்பங்கொண்டாள்.

அரசன்:—இளமைப்பருவத்துக்கு ஒத்ததே.

தேவி:—மகாஸேநரிடம் சில தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அரசன்:—எதை?

தேவி:—வாஸவதத்தைக்கு ஆசான் ஒருவன் வேண்டும்.

அரசன்:—விவாஹகாலம் நெருங்கியிருக்கும்போது, ஆசான் எதற்கு? அவளுடைய கணவனே அவளுக்குக்கற்றுக்கொடுப்பான்.

தேவி:—ஆ! என் புதல்விக்கு இது (மணக்)காலமா?

அரசன்:—(விவாகஞ்செய்து) கொடுக்கவேண்டுமென்று நம்மிடம் வற்புறுத்திவிட்டு இப்பொழுது ஏன் வருத்தமடைகிறாய்?

தேவி:—மணஞ்செய்துகொடுப்பது எனக்குச் சம்மதமே. ஆனால் அவளைவிட்டுப் பிரிதல் என்னைத் துன்புறுத்துகிறது. அவள் எவனுக்கு வாழ்க்கைப்படுத்தப்பெறுவாள்?

அரசன்:—இன்னும் நிச்சயிக்கவில்லை.

தேவி:—இன்னும் உறுதியாகவில்லையா?

அரசன்:—(தனக்குள்)

அத³த்தேத்யாக³தா லஜ்ஜா த³த்தேதி வ்யதி²தம் மந꞉ ।
த⁴ர்மஸ்நேஹாந்தரே ந்யஸ்தா து³꞉கி²தா꞉ க²லு மாதர꞉ ॥

(மணஞ்செய்து) கொடுக்கப்பெறவில்லையென்றால் வெட்கம்; கொடுக்கப்பட்டாள் என்றால் (பிரிவால்) துக்கம்; அறம் ஒருபுறமும் அன்பு மற்றொருபுறமும் இருக்கும்போது, அன்னைமார்களுக்கு வருத்தம் உண்டாவது இயல்பே.

வாஸவதத்தை எவ்வகையிலும் மாமனாருக்குப் பணிவிடை செய்யக்கூடிய வயதுடையவளாக இருக்கிறாள். காசியரசன்தூதனாகவந்த இந்த ஜைவந்தியோ நன்னடக்கையால் என்மனத்தைக் கவர்கிறான். நீர்ததும்பிய கண்களுடன் இவள் எவ்வாறு நிச்சயிப்பாள்? இருக்கட்டும்; நானே இவளிடம் தெரிவிக்கிறேன். (தேவியைநோக்கி வெளிப்படையாக) நம்முடன் சம்பந்தஞ்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று அரசர்கள் வந்திருக்கிறார்களென்று கேள்விப்படுகிறேன்.

தேவி:—இப்பொழுது வளர்த்துச்சொல்லுவதால் என்ன பயன்? எவ்விடத்தில் (மணஞ்செய்து) கொடுத்தால் நமக்கு வருத்தம் வாராதோ, அவ்விடத்திற் கொடுக்கவேண்டும்.

அரசன்:—உன்னால் துக்கத்தின்மிகுதியோ விளையாட்டுரையி லேயே வெளியிடப்பட்டது; அது, கேட்க மிகவும் துக்கமாயிருக் கிறது. தேவியே! ஒரு முடிவுக்குவரவேண்டும். கேட்பாயாக.

> ஊஹூஜ ஸம்பத்ஜொ ஶாமய: காஶிராஜொ
> வாம்ஙஃ ஸௌராஷ்ரா மௌயிலஃ ஸூரஸெநஃ।
> ஸஙெத நாநாபௌணௌஹாபயஜொ மாஜெணஷாம்
> கஷெவொஷாம் வாதுதாம் யாதி ராஜா॥

மகததேயத்தரசனும், காசியரசனும், வங்கதேசத்தரசனும், ஸௌராஷ்டிரவேந்தனும், மிதிலைமன்னனான சூரஸேநனும் நம் மிடம் முன்னமே சம்பந்தமுள்ளவர்கள்; இவர்கள் பலபடியான குணங்களால் என் மனத்தைக் கவர்கிறார்கள்; இவர்களுக்குள் உனக்கு எவர் தகுதியுள்ளவராகத்தோன்றுகிறார்?

கஞ்சுகி:—(அரங்கிற் புகுந்து) வத்ஸராஜன்

அரசன்:—வத்ஸராஜனா? என்ன?

கஞ்சுகி:—தயவுசெய்யவேண்டும். பிரியமானசொற்களையுரைப்ப தில், அவசரத்தில் மொழிகளின்முறை தவறிவிட்டது.

அரசன்:—பிரியமான வார்த்தையா?

தேவி:—(எழுந்து) மஹாசேநர் வாழவேண்டும்.

அரசன்:—(களிப்புடன்) பிரியமான சொல் தேவிக்கும் உவந்ததே.

தேவி:—மஹாசேநரின் ஆணைப்படி. (இருத்தல்)

அரசன்:—(கஞ்சுகியைநோக்கி) எழுந்திரு, எழுந்திரு. கூசாமற் சொல்.

கஞ்சுகி:—அமைச்சர் ஸாலங்காயனரால் வத்ஸராஜர் பிணிக்கப் பட்டார்.

அரசன்:—நீ என்னசொல்லுகிறாய்?

கஞ்சுகி:—அமைச்சர் ஸாலங்காயனரால் வத்ஸராஜர் பிணிக்கப் பட்டார்.

அரசன்:—உதயனனா?

கஞ்சுகி:—ஆம்.

அரசன்:—சதாநீகன்புதல்வனு?

கஞ்சுகி:—சரி.

அரசன்:—ஸஹஸ்ராநீகன்பேரன்?

கஞ்சுகி:—அவரே.

அரசன்:—கௌசாம்பிநகரத்துவேந்தனு?

கஞ்சுகி:—நன்கு அறியப்பெற்றது.

அரசன்:—இசையில் தேர்ச்சிபெற்றவனு?

கஞ்சுகி:—அவ்வாறே சொல்லுகிறுர்கள்.

அரசன்:—வத்ஸராஜன் அல்லனே?

கஞ்சுகி:—ஆம் வத்ஸராஜரே.

அரசன்:—யௌகந்தராயணன் ஒழிந்தானு?

கஞ்சுகி:—இல்லை; கௌசாம்பியில்

அரசன்:—அப்படியானல் வத்ஸராஜன் பிணிக்கப்படவில்லையா?

கஞ்சுகி:—மஹாஸேநர் (என் சொல்லை) நம்புக.

அரசன்:—𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌤𑌲𑍈𑌰𑌿𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑍍𑌯।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌿𑌪𑌵𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌯𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑌥𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌨𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿॥

உதயனன்சிறைப்படுத்தப்பட்டான் என்று உன்னுற்சொல்லப்பட்டதை, கைத்தலங்களால் மந்தரமலையைச் சுழற்றுதலைப்போல் நாம் நம்பவில்லை; போரில் எவனுடைய திறமையைப் பகைவர்களும் புகழ்கிறுர்களோ, அந்த யௌகந்தராயணன் ஆலோசனைகள் நமது செவித்தலத்து ஒலிக்கின்றனவே.

கஞ்சுகி:—மஹாஸேநர் பொறுத்தருளவேண்டும். நான் கிழப் பார்ப்பனன் அல்லெனே? மஹாஸேநரிடம் இதுவரை நான் பொய் உரைத்ததில்லையே.

அரசன்:—ஓ! அது சரியே. ஸாலங்காயனனுல் எவன் தூதனுக அனுப்பப்பட்டான்?

கஞ்சுகி:—ஆள் ஒருவனுமில்லை. மிகவும் விரைந்துசெல்லத் தக்க இரதத்தில் வத்ஸராஜனை முன்னிட்டுக்கொண்டு அமைச்சரே வந்திருக்கிறார்.

அரசன்:—அவ்வாறு வந்தாரா? நல்லது; ஓ! நமது படை இளைப்பாறுக. இன்றுமுதல் அரசர்கள் மறைவாகத் தூதர்களை அனுப்புவார்கள். இதுதான் சுருக்கம். நான் இன்றுதான் மஹாஸேநன் (இன்றுதான் எனக்கு அந்தப்பெயர் தகும்); ஐயமில்லை.

தேவி:—அமைச்சரால் கொணரப்பெற்றாரா?

அரசன்:—ஆம்.

தேவி:—ஆகையால் நாம் எவருக்கும் வாஸவதத்தையை (மணஞ்செய்து) கொடுக்கவேண்டாம்.

அரசன்:—(தேவியைநோக்கி) இவன் நம்மால் போரில் வெல்லப் பட்டவனல்லனே? (கஞ்சுகியைநோக்கி) பாதராயண! ஸாலங்காயனர் எங்கே?

கஞ்சுகி:—ஆஸ்தாநவாயிலில் இருக்கிறார்.

அரசன்.—"குமாரனுக்குத்தகுந்தவையான உபசாரங்களுடன் வத்ஸராஜனைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அமைச்சரையழைத்துவா." என்று பரதரோகனிடம்போய் உரைப்பாயாக.

கஞ்சுகி:—உத்திரவுப்படி.

அரசன்:—இங்கே வா.

கஞ்சுகி:—இதோ வந்துவிட்டேன்.

அரசர்:—வத்ஸராஜனைக் காணவருபவர்களைத் தடுக்கவேண்டாம்.

ஶத்ரும் பஶ்யந்து பௌரா: ஶ்ருதபரிபவம் ஶ்ருங்கலாபி: ।
ஸிம்ஹம் தர்பாத்விஷ்டம் யஜ்ஞாயேவ ஸம்யதம் ॥

வேள்விக்காகக் கட்டப்பட்டு மனத்துச் சீற்றமுள்ளதான சிங்கத்தைப்போல் பிணிக்கப்பட்டவனும், தொழிற்றிறமையுள்ளவனென்று முன்பே அறியப்பட்டவனும் ஆன பகைவனை நகரமாந்தர் பார்க்கட்டும்.

கஞ்சுகி:—கட்டளைப்படியே. (வெளிச்செலல்.)

தேவி:—இந்த அரசகுலத்தில் பல திருவிழாக்கள் அனுபவிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. மஹாஸேநருக்கு இவ்விதமான சந்தோஷ நிகழ்ச்சி இதுவரை நிகழ்ந்ததாக என் நினைவுக்கு வரவில்லை.

அரசன்:—வத்ஸராஜன் அகப்பட்டான் என்பதுபோன்ற சந்தோஷச்செய்தியை நான் காதால் கேட்டதாகவும் நினைவில்லை.

தேவி:—நம்முடன் சம்பந்தஞ்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று அரசர்கள் பலர் வந்தனர் என்று கேள்விப்படுகிறேன். இவரால் இதுவரை தூதனும் அனுப்பப்படவில்லையே.

அரசன்:—மஹாஸேநன் என்ற பெயரைக்கூட அவன் ஒரு பொருட்டாகக் கருதவில்லையே. சம்பந்தத்தை விரும்புவானா?

தேவி:—பொருட்படுத்தவில்லையா! அவன் சிறுவனா! மூடனா!

அரசன்:—சிறுவனே, ஆனால் முட்டாள் அல்லன்.

தேவி:—இவனுக்கு ஏன் இவ்வளவுசெருக்கு?

அரசன்:—ராஜரிஷிகளையுடைமையால் சிறப்புவாய்ந்ததும் மறையோதியதால் பெருமையுள்ளதுமான பாரதவம்சம் இவனைச் செருக்கடையச்செய்கிறது; குலபரம்பரையாய்வந்த காந்தர்வவேதம் (சங்கீதம்) இவனுக்கு இறுமாப்பைக் கொடுக்கிறது; வயதுக்குத் தகுந்த அழகும் இவனைத் தலைசுழலச்செய்கிறது; இவன்மீது எவ்வாறோ உண்டான குடிகளின் அன்பும் இவனை நிலைதடுமாறச் செய்கிறது.

தேவி:—இந்த நற்குணங்கள் மணமகனிடம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பத்தக்கனவே. எவனுடைய அறிவுக்குறைவால் இந்தக் கெடுதி உண்டாயிற்று?

அரசன்:—காரணமில்லாமல் வியப்புக்கொள்கிறாயே; பார்.

ஸ்நிக்³த⁴கக்ஷ இவோத்³த⁴ஷோ த³ஹந் க்ருத்ஸ்நாம் மஹீம் ।
ஸ்ருஷ்ட: ஶாஸநம் தீ³ப்தம் விஷயாந்தே வஸீத³தி ॥

புதர்களில் எறியப்பட்ட நெருப்பானது பூமிமுழுவதையும் எரிப்பதுபோல், இன்று என்னுடைய ஆஜ்ஞையானது ஒளியுடையதாய்க் காரியம் முடிந்தபிறகு அமர்கிறது.

3

கஞ்சுகி:—(அரங்கிற் புகுந்து) மஹாஸேநர் மேன்மையுடன் இருக்கவேண்டும். உத்திரவின்படி மரியாதைசெய்யப்பெற்று ஸாலங்காயனர் அழைத்துச்செல்லப்பெற்ருர். ‘பரதகுலத்தில் நெடுநாட்களாக இருந்ததும், வத்ஸராஜனுடையகுலத்திற் காணத் தகுந்ததுமான இந்தச் சிறந்த வீணையை மஹாஸேநர் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்,’ என்று அவர் (ஸாலங்காயனர்) தெரிவித்துக் கொள்ளுகிருர். (வீணையைக் காண்பித்தல்)

அரசன்:—இதோ ஜயமங்களத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறேன். (வீணையைவாங்கி) இதுவா ‘கோஷவதி’ என்பது?

ஶ்ருதிஸுகமதுரா ஸ்வபாவரக்தா
கரஜமுகோல்லிகிதாக்ரக்ருஷ்டதந்த்ரீ।
ருஷிவசநகதேவ மந்த்ரவித்யா
கஜஹ்ருதயாநி பலாத்வஶீகரோதி॥

இது, செவிகளுக்கு இன்பந்தரக்கூடியதாயும் இனிமையுடைய தாயும் இயல்பிலே மனத்தைக் கவரக்கூடியதாயும் கைவிரல்களின் நுனியால் வருடப்படுகிற நரம்புகளுடன்கூடியதாயும் இருக்கிறது; ருஷிகளின் மந்திரவித்தையைப்போல் யானைகளின் மனங்களைப் பலமாக வசப்படுத்துகிறது.

ஓ! போரில் வெற்றியாற் கிடைத்தவைகளான இரத்தினங் களைத் தமர்களநுபவிப்பதே மனத்துக்கு இன்பத்தையளிக்கும்.

அர்த்தஶாஸ்த்ரகுணஜ்ஞோ ஹி ஜ்யேஷ்டோ கோபாலக: ஸுத:।
காந்தர்வத்வேஷீ வ்யாயாமஶாலீ பாலஸ்த்வநுபாலக:॥

பெரியபுதல்வனை கோபாலகன் அர்த்தசாஸ்திரத்தின் நயங் களைக் கொள்பவன்; அநுபாலகனே சங்கீதத்தை வெறுப்பவனும் தேகப்பயிற்சியில் முயற்சியுள்ளவனும் இருக்கிருன்.

தேவி:—ஆம்.

அரசன்:—ஆதலால் இது வாஸவதத்தைக்குக் கொடுக்கப் படட்டும்.

தேவி:—வீணையைக்கொடுத்தால் மறுபடியும் பித்துப்பிடித்த வள்போல் இருப்பாள்.

அரசன்:—விளையாடட்டும், விளையாடட்டும்; மாமனார் இல்லத்தில் இது (விளையாட்டுக்) கிடையாது.

கஞ்சுகி:—(அரசனைநோக்கி) அமைச்சருடன் உள்ளேசென்றார்.

அரசன்:—வத்ஸராஜனா?

கஞ்சுகி:—ஆம். அவர், மிகவும் விநயமுள்ளவராதலாலும், கால்களிலும் மேனியிலும் அடிகள் அதிகமாய் விழுந்திருப்பதாலும், தோள்களால் தாங்கக்கூடிய படுக்கையில் ஏற்றி, வீட்டுக்குள் எடுத்துச்செல்லப்பட்டார்.

அரசன்:—ஆ! சீ! இது ஒருவருக்கும் அடங்காத வீரியத்தின் குற்றமே. இச்சமயத்தில் அவனைத் தக்கபடி கவனிக்காதவன் கொடியவனே. பாதராயண! பரதரோகனிடம் இவனுடையபுண்களுக்கு மருந்துகட்டச்சொல்லுவாயாக.

கஞ்சுகி:—உத்திரவுப்படி.

அரசன்:—அல்லது இவ்விதம் உரைப்பாயாக.

கஞ்சுகி:—இதோ இருக்கிறேன்.

அரசன்:—அவனை நன்றாய்க் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவனுக்கு வேண்டுவதை (அவனுடைய) குறிப்பைக்கொண்டே அறியவேண்டும்; போரைப்பற்றின செய்திகளை அவனிடம் உரைக்கக்கூடாது; ரணங்களுக்கு மருந்துகட்டும்போது நல்வார்த்தைகளால் அவனுக்கு ஆசிகூறவேண்டும்; சமயத்துக்குத் தக்கபடி அவனைத் துதிசெய்து பூசித்தல்வேண்டும்.

கஞ்சுகி:—மஹாஸேநரின் ஆணைப்படி. (வெளியேசென்று மறுபடியும் அரங்கிற்புகுந்து) மஹாஸேநர் மேன்மையுடன் விளங்கவேண்டும். வரும்வழியிலேயே வத்ஸராஜரின் ரணங்களுக்கு மருந்து கட்டியாய் விட்டது. மறுபடியும் மருந்துகட்டுவது உசிதமில்லை. சூரியன் வானத்தின் உச்சிக்கு வந்துவிட்டான்.

அரசன்:—வீரனும் மானமுள்ளவனுமான அவன் எவ்விடத்தில் இருக்கிறான்?

கஞ்சுகி:—மயில்கள் நிற்பதற்காகக் கோல்கள் கட்டியிருக்கிற இடத்தில்.

அரசன்:—சீ! அந்த இடம் தங்கியிருக்கத் தகுந்ததன்று. "வெய்யில் படாதபடி மணிகள் இழைத்த திண்ணையில் இருக்கட்டும்" என்று சொல்லுவாயாக.

கஞ்சுகி:—கட்டளைப்படி. (வெளியேசென்று மறுபடியும் அரங்கிற் புகுந்து) கட்டளைப்படி எல்லாம் செய்தாகிவிட்டது. பரதரோக னென்ற அமைச்சர் தங்களைக் காணவிரும்புகிறார்.

அரசன்:—வத்ஸராஜனுக்கு மரியாதைசெய்தலை அவர் விரும்பவில்லையென்று தோன்றுகிறது. நீதிசாஸ்திரத்தை மிகமிகக்கற்றதால் அவர் இவ்வாறு நினைக்கிறார்போலும். நானே இவனை (வத்ஸ ராஜனை) ஸமாதானப்படுத்துகிறேன்.

தேவி:—சம்பந்தம் நிச்சயமாகிவிட்டதா?

அரசன்:—இல்லை, இனிமேல் நிச்சயிக்கப்படும்.

தேவி:—அவசரப்படவேண்டாம்; என் புதல்வி குழந்தையே.

அரசன்:—உன்விருப்பப்படியே நடக்கட்டும்; உள்ளேசெல்.

தேவி:—மஹாஸேநர் எவ்விதம் ஆணையிடுகிறாரோ, அவ்விதமே செய்வேன். (பரிவாரத்துடன் செல்லுதல்.)

அரசன்:—(ஆலோசித்து,)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ‖

இவனுடைய செருக்கினால் முதலிற் பகை ஏற்பட்டது; இவன் இங்கே கொணரப்பட்டபோது என்னுற் கொல்லத்தகுந்தவனே; ஆனாலும், இவன் போரில் வருந்தி வாட்டமடைந்திருக்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டபிறகு எதெதையோ மனத்தில் நினைக்கிறேனே! (வெளியே செல்லல்.)

இரண்டாவது அங்கம் முற்றிற்று.

[தொடரும்.]

V. S. ராமஸ்வாமி சாஸ்த்ரி, B.A., B.L.

யவனர்வரலாறு.

[யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமான். த. இராமநாதபிள்ளை B.A., (LOND.) அவர்கள்.]

(அஅ-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

உள்நாட்டு நிகழ்ச்சிகள்.

கி. மு. 267-ல் பொருட்கணக்கர் (Quaestors) நால்வர் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர்! பொருட்கணக்கர்தொழில் படைக்குக் கூலி கொடுத்தலும் அரசிறைகளைத் தொகுத்தலும் போரிற் சேவித்தலும் என்பர். முறைவேண்டினர்க்கும் குறைவேண்டினர்க்கும் நீதி செலுத்தற்குத் துணைத்தலைவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். துணைத்தலைவர் நகரத்தலைவராகவும் நாட்டுத்தலைவராகவும் சேவித்தனர். இத்துணைத்தலைவர்களைப் படைவீரர்சபை தெரிந்தெடுத்தது. படைவீரர்சபை பழையமுறைப்படி குதிரைப்படையிற் பதினெட்டு வகுப்பும், முதற்பிரிவில் 80 வகுப்பும், இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து பிரிவுகளில் 90வகுப்புக்களும், பாணர் கூத்தர் யந்திரஞ் செலுத்துவோர் பாகர் முதலியோருடைய வகுப்பு ஐந்துமாக 193 வகுப்புக்களையுடையது. மேற்கூறிய வகுப்புக்களுக்கு அங்கத்தினராவோர் அளவுபட்ட பொருளுடையராக இருத்தல்வேண்டும். இச்சபையினரைத் தெரிந்தெடுக்கும்முறை கி. மு. 240-ல் திருத்தப்பட்டது. 35 சாதியினரான உரோமருள் ஒவ்வொரு சாதியையும் ஐந்து ஐந்து வகுப்பாக்கி ஒவ்வொருவகுப்பையும் இளைஞர் வயோதிகரென இருபிரிவாக்கி 350 வகுப்புக்களை அரசாங்கத்தார் நூதனமாக ஏற்படுத்தினர். 18 வகுப்புக்களாலாகிய குதிரைப்படை இப்பிரிவுகளுக்குப் புறம்பாயிற்று. பாணர் முரசினர் பாகர் முதலியோர் ஐந்துவகுப்பினராகவே பிரிக்கப்பட்டனர். இங்ஙனம் பொதுமக்கள் 373 வகுப்பினராயினர். பழையமுறையின்படி 193 வகுப்பில் 98 வகுப்பு மேன்மக்களுக்கிருந்தது. புதியமுறையின்படி 373 வகுப்பில் 88 மேன்மக்களுக்காகும். இவ்வண்ணம்

கீழ்மக்களின் உரிமை பெருகியது. இவ்வகுப்பு ஒவ்வொன்றும் தாம் விரும்பிய தலைவர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும். அங்ஙனம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளோரில் எவன் பெரும்பான்மையான வகுப்புக்களால் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறானோ அவனே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவனாவான்.

கல்லியர்போர்.

கி. மு. 322ல் பிளாமினியஸ் என்பான் கல்லியநாடுகள் சிலவற்றைக் கீழ்மக்களுக்கு அளிக்கவேண்டுமெனப் பிரேரித்தான். மேன்மக்கட்சபை பிரேரணையை எதிர்த்தது. படைவீரர்சபை பிரேரணையை அங்கீகரித்தது. கி. மு. 225ல் போயி என்னும் கல்லியர் போர்க்கெழுந்தனர். அல்புமலைக் கல்லியரும் லிங்கோனியரும் வெனீசியரும் துணையாயினார்கள். உரோமர் மிகவும் அஞ்சிச் சமயக்கணக்கரிடம் நிமித்தங்கேட்டனர். அவர்கள் சாந்திகளை மொழிந்தனர். சாந்தியாக இரு கல்லியரையும் இரு கிரேக்கரையும் கடைவீதியில் உயிரோடு புதைத்தனர். கல்லியர் உரோமருடைய காவற்குடியேற்ற நகரங்களைக் கடந்து குளுசியத்தைக் கிட்டினர். குளுசியத்தில் உரோமர்படையிரண்டனிடையில் அகப்பட்டுக் கல்லியர்படை நாசமாயிற்று. அப்போர்க்களம் தேலாமன் எனப்படும். அப்போரில் 40,000 வீரர் மாண்டார்கள். கி. மு. 223-ல் பிளாமினியஸ் என்பான் போநதியைக் கடந்து போர்புரிய எண்ணினான். பிரயாணத்திற்குப் பார்த்தசகுனம் பொருந்தாததென மொழியப்பட்டது. பல உற்பாதங்களும் நிகழ்ந்தன. பிற்கேனத்தில் ஒரு ஆறு இரத்தமாய் ஓடியதெனவும், எற்றூறிபாவில் வான் தீப்பற்றி எரிந்ததெனவும், வேறோரிடத்தில் மூன்று திங்கள் தோன்றினவெனவும் கூறப்பட்டுளது. பிளாமினியஸ் என்னும் தலைவனை நிமித்திகர் தடுக்கவும் அவன் கல்லியநாடுசென்று வெற்றியோடு திரும்பினான். கீழ்மக்கட் கட்சியினனாகிய பிளாமினியஸ் தலைவனாயிருத்தலை மேன்மக்கள் விரும்பாமையால் நிமித்தம் பொருந்தாததென மொழிந்திருக்கக் கூடும். கி. மு. 222ல் கல்லியர் விரிடோமாறஸ் என்னும் தலைவனோடு

போநதியைக் கடந்தனர். மாக்கேலஸ் என்பான் இவ்வீரனோடு தனிப்போர்செய்து வென்றுனமையால் ஊர்வலம்பெற்றான். மேன் மக்கள் அவனை மிகவும் பாராட்டினார்கள்.

இலிறியர் போர்.

ஹத்திரியாடிக்கடலிற் கடற்கள்வரும் ஆறலைப்போரும் மிகுந்தமையால் உரோமர் கீழ்கரையைக் காத்தற்குத் தெற்கே பிரண்டுசியம் முதலாக வடக்கே கத்திரியா ஈறாக உள்ள இடங்களிற் காவல் நகரங்களை அமைத்தனர். கி. மு. 230-ஆம் ஆண்டு இசாத்தீவார் ஆறலைக்கப்பட்டுவருந்தி உரோமரிடம் முறையிட்டனர். உரோமர் சகோதரர்களாகிய கொறுங்கர் இருவரைக் கள்வர்நாடாகிய இலிறியாதேசத்திற்குத் தூதராக அனுப்பினார்கள். அங்கே அரசுபுரிந்திருந்த அரசி இரேயுற்று என்பவள் சூறைகொள்ளுதலும் ஆறலைத்தலுமே தம் தொழிலெனக்கூறித் தூதரில் ஒருவன் தம்மை நாவினுற் சுட்ட வடுவுக்கு ஆற்றுளாகிக் கொறுங்கன் ஒருவனைக் கொல்வித்தாள். அதனுல் வெகுண்ட உரோமர் படையொடுசெல்ல அரசி சமாதானம் வேண்டினள். பின்பு 219-ஆம் ஆண்டிலும் இலிறியர் போர்செய்யத்தொடங்கினர். உரோமர்தலைவன் அமீலியஸ் போலன் என்பான் அவர்களை அடக்கி இலிறியநாட்டை ஆட்சிநாடாக்கினன்.

[தொடரும்.]

ஸ்ரீ:

மதிப்புரை.

அழகர் கிள்ளைவிடுதூது:—இது, பாண்டிநாட்டுத் திருமால் திருப்பதிகளுட்சிறந்த திருமாலிருஞ்சோலைமலையழகர்மீது காதன்மிக்காளொருதலைவி தன் ஆற்றாமையெல்லாம் அழகரிடமுரைத்து அவர் திருத்தோளிலணிந்த மாலையினைவாங்கிவருமாறு கிளியைத் தூதுவிடுவதாகப்பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவரால்பலவகைநலனும் அமைய இயற்றப்பட்டதொரு பிரபந்தம். இது, பலவருடங்களுக்குமுன் மூலமாகமட்டும் அச்சிடப்பட்டிருந்ததெனினும், அப்பதிப்பினால் இந்நூல்பற்றி அறியவேண்டும் பொருள்பலவும் நன்கு விளங்காத குறை தீர இப்பொழுது மஹாமஹோபாத்யாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் ஸ்ரீமத். உ.வே. சாமிநாதையரவர்களால் குறிப்புரையும் நூலாராய்ச்சிமுதலிய பல அரிய விளக்கவுரைகளும் உடையதாக அழகுற அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றிருக்கிறது. இப்பதிப்பின் சிறப்பெல்லாம் விரிக்கிற் பெருகும்.

[இதன் விலை அணா ஆறு. கிடைக்குமிடம்:—தியாகராஜவிலாசம், திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.]

இப்பிரபந்தத்தினுட்பொருளெல்லாம் தமிழ்மக்கள் இனிதுணருமாறு ஐயரவர்களால் இதனை வெளியிடுவித்த வடபாதிமங்கலம் ஸ்ரீமான் வ. சோ. தியாகராஜமுதலியாரவர்கள் தமிழ்ப்பற்றும் பரோபகாரசீலமும் பாராட்டத்தக்கன.

ஏனைய செல்வர்களும், இவ்வாறு ஐயரவர்கள் ஆராய்ந்து செப்பஞ்செய்துவைத்திருக்கும் தமிழ்நூல்கள் பலவும் வெளிவருவதற்கு விரைந்துதவுவார்களென்று நம்புகிறோம்.

ஐயரவர்கள் இத்தகைய பல நூற்பதிப்புக்களால் தமிழை வளர்த்துப் பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழ இறைவன் அருள்புரிக.